

3990

47-88

В. ЗАКЕР

ЮМАХСЕМ

ЧАВАШГОСИЗДАТ • 1947

С. ЭЛКЕР

ЧЕЧЕНСКО-ИНГУШСКОЕ УЧЕБНО-МЕТОДИЧЕСКОЕ
ИЗДАТЕЛЬСТВО
10 декабря 1947г.
№ 103

ЮМАХСЕМ

ЧӀВАШГӀСИЗДАТ ШУПАШКАР
1947

ХЫТКУКАРСЕМ

Тахсан ёлѣк пѣр ялта,
кайри касра, хыҫалта,
пуранна, тет, паллан мар
икѣ вата хыткукар, —
икѣ вата мѣштѣрки,
карчакпа ун старикки.
Хытти, — тенѣ старикне,
Типпи, — тенѣ карчакне.
Пулна вѣсен тыра та,
пулна тѣрлѣ пурлах та;
хайсене май саванма,
тута, питѣ пуранма
пурте ҫитнѣ темелле:
ѣсмелле те ҫимелле.

Анчах та ҫак кукарсем
пурнаҫ шайлахне пѣлмен,
пурлах пур ҫинчен вѣсем—
ырран тумланман, ҫимен:
капяр яшлах тумтирри
виртиа арча тѣпѣнче,
усал кѣве хурт тѣрри
туна вал тумсем ҫинче.
Халтаркана кѣлетре,

чӱланра е сенеkre
ларнӱ вӱсен султан сул
йуҫне, пӱнтӱхнӱ сӱт-су.
Сав-савах та апатне
кунне пӱрер сине чух,—
тинне сӱкартан пуҫне
симеллийе урӱх сук.
Кӱвакарнӱ сӱкарне
сине шывпа ислетсе,
выслӱн-тутлӱн ес патне
тухнӱ чирлӱн эхлетсе.

Ситсе сапнӱ выслӱх сул.
Хаклӱланинӱ пур тырпул...
Пушше хытнӱ хай Хытти:
сӱкарне те вӱл симен;
сутсанталак, кун сутти
ӱна пӱртте влӱртмен.
Карчӱкне вӱл час-часах
высӱ лартнӱ кунӱпех.
леш симешкӱн ытсанах
мӱкартатнӱ, мур пекех.

Карчӱк ирхине пӱрре
урай шӱлнӱ шӱпӱрпа.
Старикӱ ун кетесре
шӱппӱн ларнӱ тем шутпа.
Шӱпӱр шунӱ майпала,
сасартӱк ун вӱсепе—
кӱлтӱр-р куснӱ малалла
кӱрпе пӱрчи—пӱр кӱрие.

Хытти хаварт, кушакла,
якашт! тарса сикнѣ те,
џав кѣрпене илнѣ те
кайса ларнѣ каялла.
„Карчак, карчак, тур парать:
кѣрпе пѣрчи тупрам эп!
Ха, астан вал, хаямат,
килсе лекнѣ? Тѣленеп...
Ну, халь пѣтѣ пѣсерер.
Турѣ пачѣ ахаль мар,
пѣтѣ пулѣ чип-чипер!—
тевѣ старик, хыткукар.
Карчакѣ те савансах
пѣхкаланѣ кѣрпене,
ывџѣ варрине хурсах
хыпашланѣ џав пѣрче...

Кавайт чѣртнѣ вучахра,
џакса янѣ мѣн хуран.
Шывне тултарнѣ вара
хуран хѣррийѣ таран.
Лакартатса, џавранса
шыв вѣренѣ сиккипех,
мѣскѣн кѣрпи саланса
пиџсе џитнѣ пѣтѣмplex.
џиме ларнѣ хайхисем
пѣчѣк сѣтел хушшине,
пиџнѣ кѣрпене вѣсем
хувѣ чашак хѣррине.
„Сивѣнтѣр-ха. Лар пѣртик.

Сийепёр ак пайласа, —
тенё карчакне старик,
сивё куспала пәхса.
Ларнә вара чылайччен
тутлә сурчәка сәтса,
ларнә кәрпене пәхса
старик чунё каниччен.

Пёрчә ситнё сивёнсе,
чаранать вәл пәсланма.
Старик, кашакне илсе,
тәнә йна пайлама.

Шәп та ләп сак самантра
вёснё пынә пёр шәна, —
симе тәнә апата
пәсса хунә сак „хәна“.
Ирсёрскер вәл, сёмленсех
ларнә чашак хёррине;
симе тәнә пикенсех
пиçнё кәрпе пёрчине.

„Ҙап, старикём, сәп часрах!
Ҙисе ячә-Ҙке пәтта“, —
тенё карчак кәшкәрсах.

„Астан килчә вәл кунта?!“
Старик, хыпәннә майпа,
аллинчи мав кашака
сулнә янә пур вәйпа, —
сәт! тутарнә чашака.
Ҙапнә вәл хыт тарәхса
сёмсёр пуслә шәнана.

анчах чашăк суралса
сапаланнă таврана.

Сыввăн хăтăлнă шăни
шикленмен те сав, тăшман!
Хайне вѣлерме тăни
ăна ним те хăратман.
Сывлăшра вăл ярăнса
вѣссе илнѣ сўлелле,
унтан ларнă вăл анса
карчăк сўт самки сине.
Астуман та хай старик
шăна аста ларнине,—
урса ситнѣ ват ашчик
чарайман хай силлине—
яра панă кашăкпах
карчăка ват самкаран.
Карчăк ўкнѣ савантах,
пѣр сăмах та калайман.
Леш шăнийѣ сав-савăх
тăрса юлнă сyp-сывах.
Мăшкăласах тенѣ пек,
старик пуçѣ сийѣпе
вѣссе илнѣ вăл малтан
унталла та кунталла,
вара сѣмрѣк кантăкран
тухса тарнă тулалла.

„Ах! ах!—тенѣ хыткукар.—
Мѣн-ха турăм?.. Тур каçар!
Ватрăм сăрлă чашăка,

Катрәм йывăç кашăка,
Кăнтрәм савнă карçака...
Ку инкеке куриччен,
вилмеллеччĕ хам—тăмпай!“—
тенĕ те вăл, пуçенчен
çапнă хайне ывăспа.
Пуçĕ чан пек янтраса
хай те ўкнĕ тăсалса.
Пурчĕ юлнă пушанса.

ЫЛТТАН ПАШАЛУ

Тахсан ёлѣк, пѣр енче,
хирпе вѣрман чиккинче
пурӑнна, тет, ват ҫынсем—
мучипеле кинем.

Еҫчен пулна, тет, вѣсем,
кӑмӑлѣсем—ытарми...

Пѣрре выҫлӑх ҫулхине
калать мучи карчӑкне:
„темѣн, кӑҫал выҫлӑх ҫул—
пирѣн пурнӑҫ сӑвет пуль!

Ашчик ытла ҫуннӑран,
ытахаллѣн ларасран,
каям халѣ вѣрмана,
кӑрем вутӑ эп сана.

Эсѣ пур пек ҫӑнӑхран
пѣҫерсе хур пашалу.

Каҫпала, хам таврӑнсан,
ҫикелѣпѣр... Ну, асту...

Эп каям-ха“, терѣ, тет,
лаша кӑлсе кӑйрѣ, тет.

Карчӑк еҫе пикенет:
пур ҫӑнӑхне пуҫтарса,
чуста ҫӑрса, вут хутса,

пёр пашалу пёсерет...
Çак самантра çенекре
каштартатрè çын ури.
Кёрет старик, кётесре
юрлать келёмçе юрри.
„Çук-çке... Хамър та выçах—
Ак юлашки пашалу.
Ку пётсессён, ыранах
çиме тёпрепчэк те çук!“
терё карчак келмёçе.
Хай çавах та çемёçсе,
пашалуне кашт хуçса
келмёç старике парать.
Старик, камълне уçса,
ана ашшан тав-тăвать.
„...Пёлеп эсир выçсине.
Анчах çавах та мана
патан хаван татакна.
Куртам—эсё ыррине.
Уншан сире араскал
тивё пин хут ытларах...“
тет те старик—шур сухал,
тухса каять хавартах.
Карчак пяхать—пашалу,
ним тивмен пек, çап-çаврах!
Теленет въл: „Мёнле ку?!
Хуçсах патам-çке, чанах!?“
Ак въл ана сивёнме
хурать чурече çине;
пуртне уçа çил кертме

уҫса хурать кавтӑкне.
Анчах пӗчӗк вашалу
кинемейшӗн, темӗнле,
тӗлӗнмелле пулчӗ ку.
Вӑл ыртмарӗ нимӗнле.
Хурсассӑнах—чӑлт! сикет,
тухса ӱкет тулалла,
ҫӗре ҫитсе перенет—
кусма пуҫлат уялла.
Ватӑ карчӑк хыпӑнсах
сиксе тухрӗ пӗртӗнчен,
тытас тесе вӑйпалах
чупрӗ унӑн хыҫӗнчен.
Пашалувӗ, чунлӑ пек,
тӑмасть, тӗнмест, тыттармасть,
кӑлтӑрмач пек, пӗр йӗрпе
ыткӑнать вӑл, чаранмасть.

Чупсан, чупсан, ҫаврӑнса
тухат ана йӑранне,
йӑран тӑрах вӑрканса
кайрӗ сӗм вӑрман енне.
Хавӑрт чупса пынипе
унӑн тӗсӗ улшӑнать,
ытла хӗрсе ҫитнипе
ылттӑн тӗс вӑл йышӑнать.
Кайрӗ, кайрӗ пашалу—
йӑлтӑр-йӑлтӑр ҫиҫкӗнсе,
хуть хӑвала, хуть мӗн ту,—
никам тытас ҫук ҫитсе!

„Эх, ку кѣлѣмсѣ этем—
џав тухатрѣ пулмалла...
Астан ана эп џитем?
Мѣскер ѣнтѣ курмалла?!“
Карчак тачѣ ыванса,
алисене шарт! џапать;
пахать, юлать хурланса,—
пашалушав кулянатъ.

џакна курчѣ пахчаран
шайпан ларнѣ шур кушак,
майшкѣлатъ вѣл карчакран:
„Эх, йутенѣ ват шамшак,
санран-и вѣл тытасси?
Хам пулсассѣи—эп џавна..
Пѣрре кѣна чупасси,
џаклататап эп ана...“
терѣ кушак, ялт! сикет,
хай пашалу хыџѣнчен
џил ачи пек вѣџтерет.
Чупрѣ, чупрѣ нумайччен—
џитеймерѣ вѣл хуса,
чикеленчѣ ыванса.

Кайрѣ, кайрѣ пашалу
йѣлтѣр-йѣлтѣр џискѣнсѣ,
хуть хавала, хуть мѣн ту,—
кушак тытас џук џитсе!
џакна курчѣ аякран
џамрѣк йытѣ, урш вѣшле.
Майшкѣлатъ вѣл кушакран:

„Эх пуклак пуç, вил шешлек, —
санран-и въл тытасси!
Хам пулсассан — эп çавна...
Пёрре кәна чупасси! —
çаклататәп эп аһа,^а
терә йытә, ялт! сикет,
хай пашалу хыçёнчен
çавраçил пек вёçтерет.
Чупрё, чупрё нумайччен,
çитеймерә въл хуса,
чикеленчә ыванса.

Кайрё, кайрё пашалу
йәлтәр! йәлтәр çискёнсе,
хуть хәвала, хуть мён ту —
йытә тытас çук çитсе!
Калтәрмач пек въл кусать
хура вәрман хёрнелле,
кайсан-кайсан çавранать,
çуртри пусси енвелле.
Çакна курчә вәрмантан
кавса ларнә ват куян*,
въл кулмарә йытәран,
мухтанмарә те малтан.
Шәппән, шәппән ытәанса
тухрә куян вәрмантан,
хәваларә яранса
пашалава хыçалтан.
Ылтән тәслә пашалу

* Куян — мулкачә.

сұртри пусси тавралла
сұрри тухрә савранса,—
вәл чупатчә малалла.
Анчах та хай ват куян
сывхарать те сывхарать,
ял еннелле саврансан—
әна ситсе вәл тытать.
Куян ситсе тытсанах
ылттан төслә пашалун
төсә улшанчә часах,—
санә төксемлечә ун.
Хәпәртерә ват куян:
хыпса сыртрә вәл әна,
каштах канса вәй пухсан,—
кәрсе кайрә вәрмана.

Сикет куян ерипен
хура вәрман сүлөпә,
әна хирәс сөмлөхрен
тухать пәр лав туллипә.
Лавәси ку—кил хуши,
тухать вутә тиесе.
Курать акә ват мучи—
пырать куян сиктерсе.
Тулли лава тел пулсан,
куян пәрәнса ыртет;
сак вәхәтрах лавсәран
чәннә сасә вәл илтет:
„Ыр пулсамччә, куян тус,
сутчә мана сәкәрна...

Ме сана ак—виçе пус.
Емёр манмап ырлăхна.
Урăх манăн уксам çук,—
анлансамчĕ—выçлăх çул!..“
терĕ мучей йăланса.
Куян тăчĕ чаранса.
Чаң-чаң этем чĕлхипех
вăл каларĕ старике:
„Анланатăп эп сана,
сире йывăр пурăнма.
Ме ак, илех эс апа.
Укçu мана кирлĕ мар.
Эп пурăнăп вăрманта
йывăç хуппи кышласа“.

Пашалува савансах
старик хучĕ лав çине,
ыр куяна тав туса
хускатрĕ çеç лашине.
Лап та шăп çак самантра
вĕлтĕрт! сикрĕ пашалу,
çиçсе илчĕ сывлăшра
ылттăн тĕслĕ ялкăшу.
Çĕр çине хыт тĕренсе
катăлать вăл ик пая,
кашни пайĕ çитĕнсе
танашаççĕ пĕр шая;
иккĕш те вăр-р! çаврăнса
турĕç шăппăн канашлу,
икĕ пĕр пек катакран

пулчѣ икѣ пашалу.
Пѣри, џуттѣн ялкѣшса,
кусса кайрѣ уялла;
тепри, сѣнсе, лѣпланса,
тѣрса юлчѣ куяна...

Сѣм вѣрмава хѣварса
уй тѣпине хѣпарсан,
мучей курать—инџетре,
џуртри пусси хѣррипе
хѣвел шевли пек џиџсе
хай пашалу вѣркѣнать,
ун џийѣнчен хѣм вѣџсе
йѣри-тавра сапѣнать!
Тѣлѣннипе аптраса
мучей чарчѣ лашине,
хытса кайсах, тѣп тѣрса
пѣхать пашалу џине.

Инџетелле шѣнк хытсах
пѣхса тѣнѣ вѣхѣтра,
вѣл сисмен те—џывѣхрах
шур сухаллѣ џын пырать.
„Мѣне капла антѣхсах
пѣхатѣн эс, ыр хѣта?“—
ыйтатъ џак џын куларах,
чарѣнса пѣр саманта.
Пирѣн мучей хумханать,
хыпѣнса пек, вѣл калатъ:
„џитмѣл џул эп тѣрѣшса
пурѣнатѣп џак џерте,

анчах кун нек тамаша
хальччен курман ёмёрте!

Ав,—пашалу вирхенет,
вирхенет те хемленет!

Мёскере ку пёлтерет?

Теленетеп эшэ“, тет.

Ѕулсўревсё тинкерсе
пәхрә типә хир енне,
кашт сәнарә, куҫ хёссе,
хай пашалу чуппине;
унтан темён шутласа
сулчә шурә туйипе,
старик патнерех пырса
каларә вәл ерипе:

„Ку пашалу вәл, хәта,
хир хаватне вәратать;
тырпул пулман вырәнта
сёр сёткенне пустарать...
Сёр сёткенне пустарать—
тўрә чунлә старикпе
унан ыра карчакне
тәрантарма вай шырать...“

Старик, пушпех теленсе,
ыйтать унран тёлчесе:

„Ах, камсем-ши вәл сунсем?!“

Пирён ялтах-ши вёсем?

Ыра чунлә тўр этем

пур-ши халё пирён... тем?“

Анчах ватә сұлсўрен

урӑх калаҫса тӑмасть,
„Пур-ха...“ тет те ерипен,
хӑй ҫулӑпе уттарать.
Ҫак тӑл пулнӑ ют ҫынпа
халапланнӑ вӑхӑтра,
шухӑш ҫаврӑннӑ майна
мучей пӑхман хӑй тавра.
Ылтӑн сӑнлӑ пашалу
кусса тухнӑ ҫул ҫине,
вутлӑ-хӑмлӑ ялкӑшу
сирпӑтет вӑл пур енне.
Тӑрем ҫулпа вӑркӑнса
кусатчӑ ҫак килнелле,
уй тӑпинче чарӑнса—
ялтӑрт! сикрӑ ҫӑлелле.
Сулӑмпала каялла
ҫӑре ӑксе ҫапӑнсан,
чӑл-пар! кӑна тавралла
саланать вӑл вакланса.

Йӑлт арканнӑ пашалун
ылтӑн сӑнӑ ҫухалать,
анчах кашни пайӑ ун
уйрӑм пашалу пулать.
Кашни вак тӑпренчӑкрен
пысӑк ҫаврашка пулса,
ҫӑршерӑн мар, пинпелен
вӑсем кайрӑҫӑ чупса,
Вӑсем кайрӑҫӑ чупса
ӑҫтан тухнӑ—ҫав киле,

кёрсе кайрёс капланса
хайсен хуҗин картишне...
Ватә карчак, кил хуҗи,—
стариккишён чун уҗси—
ку самантра кулянса,
выҗапала аптраса
ларнә хайён килёнче —
пушә кёлет умёнче.
Вәл ларнә шап, темсёлсе,
ёҗчен старикне кётсе.
Ушкән ушкән пашалу
кусса пынине курсан,
карчак хытрё: „Мёнле ку?!“ —
тесе илче сех аран.

Пашалусем хирёсех
кёлет умне пухәнсан,
тёлёнсе те шикленсех
вәл хускалчә вырантан.
Вәл хускалчә вырантан,
тачә, уҗрә хәвәртрах
пуш келечён алакне.
Ёненмест-ха вәл сәвах,
„тёлёкре пуль“ тет хайне.
Пашалусем хайсемех
кёрсе кайрёс келете,
шәкар-шәкар йеркипех
сикрёс, вытрёс пұлмене.
Ик-виҗ пұлме, сын пёлми
темле вәрттән хәватпа,

тулса ларчѣс тўпемми
пашалупа, тырҗапа...
Мучей килне таврҗанать
пѣр лав вутҗа тиесе,
аллисене шарт! җапать—
җанланайми теленсе.

Пурҗаннҗа, тет, нумайччен
җак мучейпе кинемми.
Вѣсен пѣр келетенче
тырҗа выртнҗа икселми.
Вѣсем пулнҗа пит еҗчен,
камҗалѣсем пит аван;
такама та, хен килсен,
пулҗашмасар хаварман.
Хайсем ырҗа пулнҗаран
пурте савнҗа вѣсене,
җрҗаскал та пулнҗаран
җнаҗстарнҗа пурнҗаҗне.

Пѣр телейлѣ вахҗатра
Эп те пултҗам ханара
җав мучейсем патенче.
Лартам сетел хушшинче.
Сечѣпе те сар җула,
шерпетпе те сарапа
ханаларѣс таванла.

Т А Р Н А К К А Й П А Т А Р Н А С Е М

Ватӓ мар-ха, яш та мар,—
ҫӱҫем шураһна самай,
курасса ҫав сахал мар
куртам эпӗ—Тарнаккай.
Пӗр нушасӓр пурӓнаҫпа
лайӓх пурӓнас тесе,
ҫӓмӓл ӓслӓ пуҫӓмпа
мӗн пӓхман эп еҫлесе!
Платникре те каскаларӓм,
атӓ-пушмаксем юсарӓм,
ҫевеҫ пултам—ҫев ҫелерем,
ямшӓкра та эп ҫӱререм.
Пӗр еҫне те юратмарӓм,
ҫӓмӓлрах еҫ тек шыраӓм...
Нихӓш еҫем те ӓнмаре,
ырӓн пурӓнса пулмаре.
Хам ят ҫере пулманран,
ҫересеҫне эп тытанман.
Пӓхкалатӓп та куратӓп:
акса пӓхмалла тырпул!
Хӓшпӗр ҫын, ав, тырапа та
мул пухать тек ҫултан ҫул.
ҫакӓн хыҫҫӓн, пӗр ҫулне,

җәр ёсне эп хаваслантам,
хёл иртсессен җуркунне,
җур ана пек җәр туянтам.
Акиччен хам шухашлатап,
саспах та калаҗатап:
„Акап ёнтё селё мар,
туля та мар, ясмак мар,—
гымсак тупаш паракан
хакля тыра... Мён аван?
Селё хакё пирён йунё.
Урпа, пари—тупаш кумё.
Туля—пирёнте пулмасть.
Хуратул та айнаҗмасть.
Палля, пур пек тыраан
чи хаклийё халь—парҗа.
Пирён хирте вёл ялан
пулаканччё айнаҗса..“

Сухаларам анана,
кайса акрам парҗана,
Аша җумар җунаран,
парҗи шатрё пит аван.
Хулам хамал яванса
пёр пек тикёс җитёнет,
җәр җумёпе йаванса
чечекпе вёл витёнет.
Саванса та килёнсе
кётёп парҗи пуласса,
асра та җук тем җитсе
темле инкек курасса.

Халь питех те кулашла, —
пулчѣс мыскара-ѣссем.
Таҫтан тухрѣс ҫав ҫулла
ҫәткән выҫа тәрнасем:
ушкән-ушкән, картине
ҫултен вѣссе ҫүретчѣс,
тәринк-тәринк! сассемпе
уя хире ҫәмретчѣс.

Пәрҫа пулса ҫитеспе
пәрре тухрәм хирелле,
ҫуртри пусси ҫулѣпе
пырап пәрҫа патнелле.
Ак ҫитетеп... ҫывхаратап.
Анчах, мән-ха эп куратап:
пәрҫа ани варринче —
шакәр-р темле курпунсем!
Ҫәра пәрҫа ҫийәнче
макәльтететѣс вѣсем...
Хәвәрт ҫиллём тулса килчѣ,
чѣреме тем касса илчѣ.
Чупрәм, чупрәм васкасах,
ятлаҫатап сасәпах:
„Әх ку, камән сыснисем
кәрсе кайнә кетүпех?!
Е чарусәр ачасем
ашкәнаҫҫѣ, анчак пек!
Ай, тытсассән, кусенне
сүсе илѣттём тирне!“ —
шухәшлатап тарахса,

хам чупатап пашахса.
Пит инсех те ман юлманчче,
вара ушкане палханче.
Халь куратап лайахах,
весе пурте пер майлах:
ни ача мар, сына мар—
варам майла, тунахар...
иккен виссен юнашар
янк! тарассе каранса,
чупкалассе таканса.
Пелтем ене, ку мурсем
пурте саткан тарнасем!
Ак пер харассан весе
йанк-янк! сиккелерес те,
кар-ранк! карлинк! терес те.
вессрес кайрес сулле,
хура варман синелле.
Юлтам эпе ахлатса,
пессемсене шарт! сапса.

Ситрем хам ана сине,
чупрам пер вессен вессе,
пахкалатап парсана—
паллама та сук ана!
Пур сирте те тешеру,
петне ларна ешеру.
Ванна хамал хушшинче
тарна теке варкашаты,
пур телте те сир синче
тарна тислеке ыртаты...

Жаҫ пулать те, ир пулать.
Пуҫам кутан ҫавранать.
Тупрам пашал кўршере,
кайрам каллах хай ҫере.
Ҫаткан выҫа кайаксем
анса тулна ушканпех,
ашканаҫҫе халь вѣсем
машкал туйе тунă пек.
Кашкараҫҫе, ҫыхереҫҫе,
талтти-талтти сиккелеҫҫе...
Кам-ха пелтер, мен тесе
саванаҫҫе ҫав терлех?
Те эп пынине сиссе
йекелтеҫҫе юрнех?
Йапшаватап, шаванатап,
шарахпа хам пашахатап.
Шаппан, шаппан ҫекленсе
селѣ ҫиййен пахкалап,
пашалпа тек теллесе:
„Ах, хашне?—теп, шухашлап.

Сатар кайаксем чее мен:
сисреҫ шарша иелне пек;
варам майсене пертемен
янк! таратреҫ ушканпех.
Пеме татам—ал ҫыхланче.
Ҫак самант шап ушканран
пер тарнийе сасă паче.
Карр! ҫекленчеҫ вырантан
алла-утмал тарнашка—

аллă-утмăл купташка.
Ман пашаллам та кёрлерё
търнасем кашт хăпарсан,
тёк пёрчийё те ўкмерё
пысăк тёркеш ушкăнран.
Юлтăм каллех каçарăлса,
куçамсене чалхăртса.

Çакан хыççан виçе кун
эп сыхларăм пăрçана.
Вёсё çук ман тарăхун:
каçармастап „ташмана!“
Ах, çавах та хуралпа
ёç тухмарё ман кунта:
виçе талăк, виç кунччен
пёр тărни те çывхармарё;
яванаççё пит çўлтен;
халь хăйсем мана сыхларёç.
Çёрти этем мёлкине
търнасем час асърхаççё,
пёр сикмесёр ларнине
пёлёт тўпинчен кураççё.
„Çук, тухмасть ёç ку майпа,
урăх мел ман тупмалла“
терём те эп, тарăхпа
тăтăм, утрăм ялалла.

Çав куннех-ха, ял çинче,
чи хисеплё çынсенчен
илтрём эцё пёр канаш.
Урăх ам та хураллаш!

Акă мѣн сѣс тумалла:
вѣлашкасем тунмалла
тата эрех илмелле.
Вара пѣр-пѣр ирпеле
эрех вѣлашкисене
пѣрса ани варрине
вырнастарса лартмалла.
Кунта шыв та хушмалла.
Сисе кўпнѣ тѣрнасем
шывшѣн сўнассѣ вѣсем.
Уяр, шѣрѣх кунхине,
хыт антѣхса ситнѣрен
ѣссѣсѣ те эрехне, —
хѣпаймассѣ сѣр сунчен.
Ку мел пуринчен аван:
мѣнчул тѣрна—йѣлт тытан!

Шутласа мѣн эл тѣмарѣм,
сак ѣсе тума васкарѣм.
Илтѣм вунѣ вѣлашка,
эрех—виссѣ чаплашка.
Шѣнкѣр уяр ирхине
турѣм мѣн тумаллине...
Пулчѣ питѣ шѣрѣх кун.
Кѣшт кансассѣн, кѣнтѣрла
(тўсеймест-сске кўтнѣ чун!)
тухса кайрѣм уялла.
ѣс ѣнасса кѣтнипе,
илтѣм сирѣп тилхепе.
Пытѣм, ситрѣм хай сѣре—

тәпәрт! сикрә шух чәре.
Пәрса ани таврашне
вәрәм мәйсем ләнк те ләнк
урлә-пирлә үкнә те,—
семсе түшек снчи пек,
йәванса сес ыртассә,
ләпәс лапәс тәвассә.

Пытам әпә ытканса,
арсури пек кашкәрса:
„Ә-ә, юратнә хәнамсем,
лайәх пәхрәм сире пит те:
сирер, есрер, тусәмсем...
Тарәхтартәр... Ситә! Ситә!“
Тытрам вәрәм мәйсене,—
урисенчен сәрхалатәп.
Сыхрам сирәм сиччәшне.
Хәшне-пәрне савангах
хәне-хәне тәп тәватәп.
Пәр сехетре, хәвәртах,
хәрәх тәрна пустаратәп...
Сыхса хунә ушкәнне
пүрнепе те тәкәнмерәм:
чим-ха, әпә вәсене
килте вәрентетәп, терәм.
Тәттәм ампара хупам та,
мухмәр ыртиччен тәхтам та,
лайәх пәлекен пулсан,—
ятла-ятла әс парам!
Тавәртәм-сәке ак хәсан!
Ну, чун канчә!—тетәп хам.

Ёсе туса пётерсен,
тилхелене пёр вёсрен
явса тытрам лайахрах,
хулпуççирен çаварсах.
Çирём çичё тårнана
туртса тухрам çул çине,
çирём çичё „хånана“
сетёретёп ял енне.
Виçё çухрам ытларах
туртрам эпё çаксене.
Çулё йывår та, çавах
çывхаратåп ял патне.
Малтанах ман тårнасем
нимён сас та пamarёç,
вårам майла пуçёсем
сетёрёнсе пыратчёç.
Укålчана çитеспе
ўсёр пуçсем урålчёç,
йånк-янк! вичкён сассемпе
кåшкåрашма тытånчёç.
Яла çитсе кёресси
пит инçех те ман юлмасть,
йывår ёçём пётесси
нумаях та шутланмасть.
Вårам майла сåtårсем—
кўптешкеллё курпунсем—,
вårттån канаш тунå пек
(ånман енне çав инкек!)—
тårлинк! тårлинк! терёç те,
çунатсене сарчёç те,—

пурте харәссән хускалчәс,
хама сәтәрме пуҗларәс.
Шикленмерәм эпә те,
ак пуҗларәм сапәсма;
ял патәнче, тип сәрте,
шутламастап парәнма.
Вәсерес мар, теейсе,
тилхепене пәтәре
сыхса лартрам пиләкрен,
вара вайәм пәтиччен,
эх, тапратрам термешме—
ват ула пек кәрешме!

Тәрнасемпе Тәрнаккай
турткалашрәмәр нумай.
Эх, сапатап, турткалатап:
пыр сурлас пек кәшкәратап:
„Ан хәтланәр! Сук, ямастап.
Сирән машкал эп пулмастап!..“
Ака тухрә чән вәрсә.
Тәрнисем те чәтрәсә!
Перре вәсем сәнтәрессә,
мана сывләша сәклессә;
тепре эпә сәнтеретәп—
тәрнасене үкәретәп.
Ял пуҗәнче—сар ыраш.
Кунта халәх тыр вырать.
Пәтәм сывәхри тавраш
сын сассипе явәрать.
Пурте мана курнә та

кашкӑраççӗ, ахӑраççӗ,
пӗр çынни те ман пата—
пулӑшас, тесе пымаççӗ.
„Эй, Тӑрнаккай, Тӑрнаккай,
тӑрнасемпе вӗçсе кай!..“

Лаш курмасӑр çапӑçса
вайӑм пӗтрӗ,—ӗшентерчӗç.
Тарнисем халь, уралса,
çенсех, çентерсех çитерчӗç.
Çур сехет пек тӗрмешсен
вӗсем хӑвӑрт çӗкленеççӗ,
пӗр сисмийӗн çӗр çинчен
мана йӑтрӗç те,—силлеççӗ.
Хыт тӗрмешнӗ майӗпе,
ӑсам-пуçам хӗрнипе—
эп туйман та—тӗпене
хам та вӗçсе кайнине.
Пӗвӗм сулланнипеле,
темле пӑхрӑм çӗрелле.
Шартах сикрӗм хӑраса,
куç-пуç кайрӗ чалхӑрса:
хӑвӑрт-хӑвӑрт варкӑшса
эп пыратӑп сывлӑшра!
Хам хӑпарнӑ чылаях—
ялӑм юлнӑ ман ая..
Ялти йӑмра тӑррисем
çакланаççӗ ураран,
çуртсем, пахча картисем
вӗлкӗшеççӗ куçӑмра.

Хаман килём-суртама
пәхса илнә самантра,
курах кайрәм пахчара
арәмпа ик ачама.
Вөсем пәхвә сүлелле—
палламән та пулмалла,
хытә теләннипеле
хытйә-тәнә юпалла.
Аран картуса хывса
варкәштартам виç хутчен:
„Сывпул, семье!“—кәшкәрса
вөссе иртрём вөсенчен.
„Атте!“ тев илтөнчә
хам иртсен тин, хыçалтан.
Чөремре тем хирөнчә,—
әшәмра вут хыпнәран...
Сикес терём сөрелле:
хәрушә пит,—вилмелле!
„Әх, Тәрнаккай, Тәрнаккай,
Асу санән сурмаккай!“—*)
терём хам та эп, вара,
кәшкәрсах сак вәхәтра.

Тарәхса та аптраса,
уртанатәп пур вайпах;
вәрәм майсем, шуйхәнса,
вәркәнассә хытәрах.
Кайрөç вөсем таçталла,
түртен-түррөн, сүлелле;

* Сурмаккай—сүрәслә еын, айван'

варкәшатпәр малалла—
хәвелтухәҫ еннелле.
Айәмра вак вәрмансем,
кукәр-макәр ҫырмансем,
сарә тырә пуссисем,
симәс-кәвак хир-уйсем,
ялсем тәрса юлаҫҫә,—
хәр тәрри пек курәнаҫҫә.

Мән ҫүлелле кайнәсем
сәркаҫҫә ал-урамсем.
Аялалла пәхсанах
әшәм сү·сү тавать те,
шәмшак шәнма пуҫлатъ те—
чун тухас пек ҫавантах!
Пәтәм пәвәм сәрлатса
ҫүҫәм тәчә вирелле,
кив картусам хыванса
персе анчә ҫерелле.
ҫүлтен ҫүле уләхса
кайрәҫ мана ҫәклесе,
кәҫ татәлса анасса
пыратәп хам тек кәтсе.
ҫитрәмәр ҫүл түпене.
Пәхрәм хәйса ҫәр ҫине:
хир сән-пичә каштан ҫеҫ
тәтреленсе курәнать;
айра карапәл* вәҫет,

* Карапәл—хир әмәрткайәкә, бөркүт

ҫумрах пелёт шаванать...
Мамак евөр тап-таса
шурә, кәтра пелётре—
йәлтәр-ялтәр вылянса
ҫиҫем ҫиҫет инҫетре...
„Аста, мәнле ҫавана
илсе кайрәҫе мана?!“
шухәшлатәп әшәмра.
Сив ҫил кәрлет пуҫәмра.
Хам ҫавах та тәташах
тәрнасенчен пур вайпах
ләсти-ласти! уртәнап,
ывантарма тәрәшап.
Тәрлинк! тәрлинк! тәрнисен
ыванас-мән палли ҫук,
пелётпе тан пынинчен
хәрасси те вәсен ҫук.
Кевенте пек майсене
түррән тәсса янә та,
хуть мән пултәр вәсене—
ярәнаҫҫе малалла!
Шикленетеп хам текех:
„Үкес марччә тип ҫере.
Хыт ҫерте эп пәр пекех—
пәр-р! саланәп өмөре.
Үксен—үкес шыв ҫине,
сарлака шыв варрине.
Шывран—путсассән та тухәп,
чәррөнөх, тен, тәрса юләп“.

Кёҗсех куртәм—мал енче,
хура вәрман җумәнче
Атәл шывё ялтәрәть
Шиклә шухаш вылянтъ:
„Пурё-пёрех пётмелле.
Ну, сикетёп җак телә.
Пулё—иккёрен пёри:
вилёп-и е чёрё-и?“
Ака ёнтё кётемёр
җутә Атәл варрине.
Тәсалать вәл вёҗемсёр
таҗта, тёнче хёррине...
Пётём шухаша татсах
сикмелле ман җак телте,
анчах шывё ашахрах
пултәр әп үкес җерте!
Шутләр халё, тавансем
җүллё пёлёт тупинчене
сикмелле, вёт, туп-түр
пёр җунатсәр, пёр пёччен
җер җинелле пәхнпех
пётём сәсәлу вёҗсен,
сикмелле-тёк нимсёрех—
анка-минкёне ерен!
Хараса та ёҗ тухмасть,
тек вайма ман халәм җук:
үтём-пёвём җатаймасть,
алсенче тек вайәм җук!
Хавәрт ятам ак салтса
җыхнә тилхепе вёҗне,

тәрна йышә саванса
ярәнтәрчә мал ене.

Хәләсләрәм ик алла та,
җәттән хупрәм куссене,
чәмрәм кәйкәрч кәйәкла ак,
йәлтәр җутә шыв җине.

Чул пек вәркәнса анатәп
җәмәл сывлаша касса;
хәлхасем җеҗ, хам туятәп,
шәхәраҗсә җил җанса.

„Кеҗ җитетеп, лачлататәп,
ўт җустийә җеҗ пулатәп...“
тенә шухәш татәлмасть,
Атәл та пит паләрмасть...

Ак, сасартәк җатлатса,
җитсе ўкрәм шыв җине.

Анлә Атәл, хумханса,
җәтрә илчә хәй тәпне!

Чул пек хыттән ўкнипе
чәтаймәрә шыв мана,
пәтәм ўтәм-пәвәмпе

путрәм лартәм юшкәна.

Сивәрех шыв чүхенсе
хупәрларә тавраллах,
шәм-шакка хыт җүҗентсе
сәрхәнәтә вәл әшәлла.

Талпәнәтәп, туртәҗатәп—
ниепле те тухма җук!

Чыхәнәтәп, антәхатәп,

сывлама та сывләш сук!
Хыпашларәм таврана,—
кәшт телей те пулчә тем,
кечәс кайрәс алләма
кивә хәмәш кәпсисем.
Хуҗрәм вәрәм кәпсине,
хыпрәм унан пәр вәснә
(тепәр вәсә шыв сине).
сывләш илтәм сұл енчен.
Ыра пулчә хәлә те—
үкнә-мән эп ашакә;
ыра пулчә—ку тәлтә
йәшәк юшкән, лаймака.
Хытә сәре лексенех
хуҗәләччә ал-ура,
е пуҗ-хәрлә үксенех
сүрәләтчә пуҗ, ара!

Лаймакалла путләхра
тапаланна самантра
пырса тулчәс ман сине
темле выҗә пуләсем,
ним тума сук саксене,
сәкәнеҗсә тек вәсем!
Ак, сисетәп, пысак пулә,
хам чухлех те пулмалла,
ише пычә йывәр чуллән—
савранать ман тавралла.
Вәл, паллашнә пек, малтан
тәккелерә мана мирлән;

палласассан, самкаран
таклаттарчѐ пѐрре вирлѐн.
Пусам кайрѐ янтраса,
пѐвѐм кайрѐ суланса.
Юшканра таман пулсан;
ѐп љкеттѐм ураран.

Пысак пула шалт антрагрѐ:
карчѐ шалла саварне,
хыттан кышлама пусларѐ
лач исленнѐ пус тирне.
Хаварт, сакѐ вахатра,
шухаш сисрѐ ман пуфра:
„Чим-ха, ку шуйттан мана
салавма та май парать.
Мѐн сывратѐп, тамана!?
Ак телей-ске—хай шырать!“
Сѐнѐ ѐмѐте чѐртсе
пухрам пѐтѐм вѐй-хала,
майла вахата кѐтсе
тасса ятам ик алла.
Сѐмсѐр пула халь мана
катертесшѐн алсенчен...
Ятам илтѐм ѐп ѐна
аллапки пек сулинчен.
Малтан тытрам пѐрине,
увтан тытрам—теприне!
Хыттан сапрѐ урнѐ пула—
пуседе те хурипе,

вёсернесшён—пуçам урла
йампарт! чамре чамаш* пек.

Çаттан тытна алламсем
вёсермереçе пулла,
унан шартла сулисем
йеп пек таранчёç алла.
Сехёрленне шуха пула
вальтар-вальтар аванса,
ак татах та тарыхулла
илчэ вирлэн талпанса,
илчэ вирлэн талпанса та—
эпё тухрам путлахран;
сиксе тухрам путлахран та—
пулла ятам алламран.

Пула яранса тарсан,
эп çеклентём шыв çине;
ишрём, ишрём те—аран
ситрём шурлах херрине.
Эпё ситнё вырантан
тип сыран та инçе мар,
юцкән-хайяр хывнәран,
кунта шывё таран мар...

Тухрам Атад сыранне,
хайяр төмески çине.
Вытрам кунта чылайчен
йывар шухаш пусна май.
Шухашларам хам çинчев,
шухашларам пит нумай.

* Чамаш—чамса вёсекея шыв кайакё

„...Тәрнаккай, эх Тәрнаккай,
чән та эсё сурмаккай!

—Мён курмарәм, тамаша!

Сын кулли-ске, ял кулли!

Емөр сын курман нуша
тупрам тастан хам валли.

Мён тесе-ши тәрмашатәп
төпсөр, сәмәл әспала?

Мөншён, мөншён-ха пымастәп
халәх пына сұлпала?..

Пёр есре те түсем сук ман;
сәмәла сес пәхнәран—

пёр есе те хәнәхман.

Нихәш ес те ман йнмарё,
ырран пуранса пүлмарё.

Акә ентё халь тата
тытәнсаттам сөр есне.

Килсе ситрём ак әста?

Пёлётрен те—шыв төпне!

Пётём пуранәс манән вртрё
төлсөр, йерсөр тәрмашса,

Халь чикке ак вёссе ситрём—
лачакалла тавраша!“

Шухәшларәм әп нумай

тәнам-пусам кавна май,

шухәшларәм пёрехмай

сұл синче те, утнә май.

Кил инсе ман: сұлпала

виссөр сүхрәм утмалла.

Ерипенъ сеҫ утнӑрай,
яла ҫитрем уйӑхран.

Каламастӑп эҫ сире
ялам-йышӑм кулнине,
анчах хамӑн чӑремре
манаймастӑп иртнине.
Те айван эҫ, ҫурмаккай?
Те турккес, те ҫамӑлттай?
Те панккав эҫ, те наян?
Ӑса керӑп-ши хӑҫан?
Ахаль мар пуль—Тӑрнаккай,
теҫҫе мана пӑрехмай...
Юмахӑма маниччен
сӑтсе-явӑр ман ҫинчен.

ҶЕВЁҶ ИВАН

1.

ҶевёҶ Иван ачаллах
тәрса юлна тәләха,
Ҷаванпа та курмаллах—
курна, тўснә хурләха.
Саккарта вәл, пәр пәччен
юлса, куҶна Ҷын патне.
Вун вуникә Ҷулсемччен
кәтнә сурах кәтўне.
Вунтәваттә тултарсан—
хавасланна Ҷән ёҶе,
тәрәшсах та пур вәйран
вәл вәреннә ҶевёҶе.
Ватә ҶевёҶ, чәмсәрскер,
пулна шарчәк та хаяр;
Ивана вәл, усалскер,
хәсәрленә сахал мар.
Усәр ҶевёҶ пусмәрне
тек тўсме ун хал Ҷитмен,
хай юратна Ҷев ёҶне
вәренмешкән май килмен.
Шап вунҶиччә тултарсан,
тарна ҶевёҶ патәнчен.
Ҷакан хыҶҶан Ҷак Иван
пәр ёҶпе те килешмен.

„Мёнле юсам пурәнәҗә?
Хәҗән пулам хам хуҗа?“ —
тенё Иван час-часах.

Анчах пурәнәҗ — җав-җавах.
Пёрре җакскер хәйне хәй:

„Чим-ха, чим-ха, малалла
сөвөҗ сөҗ ман пулмалла!

Кирлө те мар нимён вай.
Виҗе җул-җке мучейпе
эп сүренё ку ёҗпе.

Мён кунта пит хәрасси?
Пёр хәюлләх тупасси!“ —
терё хәвәрт савәнса.

„Анчах... ялта юрамасть:
паллакан җын йышәнмасть“
тет вәл пуҗне сулласа,
ёнсине кәшт хыҗайса.

Чән та йёкөт җывәрмарё,
шикленмерё, тытәнмарё.

Сив хёлре, пёр ләпкә кун,
хавасланнә җамрәк чун —
хачә, аршән хестерет,
пасаралла вестерет.

Җитрө, кёчө пасара,
куҗө-пуҗө шарнипе —
тәчө, пәхрө хәй тавра.
Курчө халәх хушшипе:
пёр усламҗә суттәвать,
кутән-пуҗән калаҗать;

Йыхарать вӓл ҫынсене,
мухтать, сѐнет таварне.
Ак усламҫӓ, ҫуйхӓшса,
пѐр ҫураҫнӓ хѐр валли
пачѐ тумтирлѐх касса.
Сарӓ хѐрѐ—куҫ туллин
тӓрать шӓппӓн та япшар,
хӓй каччипе юнашар.
Унӓн ашшѐ—пѐчѐк ҫын,
калӓн, темле пысӓк чин,
хӓйне мӓннӓн тыткалать,
пуҫсем урлӓ пӓхкалать.
Мѐн кирлине туянсан,
лавка умѐнчен хӓпсан,
пӓхрѐ хӓй ҫын таврана—
курах кайрѐ Ивана.
„Пӓх-ха, кѐрӓ пуласси,
паллӓ ѐнтѐ ӓнасси:
ҫѐвѐҫ ҫук пуль, теттѐмѐр,
акӓ тѐлнех лекрѐмѐр!
Авӓ тӓрать яштӓм яш,—
тытнӓ хачӓ... пыр, паллаш.
Чѐнес ӓна хамӓрпа,“—
терѐ ҫак ҫын кӓмӓлпа.

Ырӓ каччӓ кӓшт утса,
халӓх урлӓ кармашса
пӓхрѐ, пӓхрѐ,—инҫетрен,
ыйтрѐ ҫенѐ ҫѐвѐҫрен:
—Калаччѐ-ха, ман пѐлес...

тепле, севес мар пуль эс?
Иван, ашра хумханса,
качча сине тинкерет,
хай те туймасть, хыпанса:
„Севес эпё .. Севес,—тет.
Качча пычэ патарах,
кала пуслать хыттанрах:
—Эпир—Тукас ялөсем.
Севес кирлеччө пире:
сөлетмелле тумтирсем.
Халь эс пыман-ши перле?“
Иван, паллах, килөшет,
ют сынсемпе перлешет.
Вөсем туслан пулешсе
утса тухрөс ушканран,
суна сине тиенсе
тухса кайрөс пасартан.

Ямшак—көрү лашана
сил пек ярса чуптарать;
сулө майён, ашанма,
хупах* умне чаранать.
Хупахенче туллиех
усёр халах сөрлешет,
алакөнчен көрсенех
эрех шарши—ну! перет.
Пирён севес, ыр хана,
чи хисеплө выранта;
ёс-си ёнтө халь ана,—

*Хупах—ёсмелли сурт.

пурте янй-мён кунта!
Ёсрёс-сирёс чылаях —
сулкаланма пусличчен,
касхи тёттёмле анчах
тухса кайрёс ёскёрен.
Сёвёс Иван улпутла
кисренкеле сес пырать,
лав тёпёнче айванла
юрлать, мамлать, суйяхать.
Пулас кёрү ямшакра
—Хап! хап! тесе кашкарать,
тулли лава самантра
килне ситсе таратать.

2.

Тепёр кунне, ир синче,
сурашна хёр килёнче.
Пурте тәнә ыйхаран,
Иван — пуринчен малтан.
Ак вәл хаччине илет,
ларать сётел хушшине,
пустав тёркине сүтет,
сарать ана сак сине;
кәнтаркалать аршәнпа,
сыркалать тек пурәпа;
арәм пулас сар хёре
чёнсе илсе вискелет,
ләпкә, ашә пүлёмре
шәхәркалать, үсёрет.

Кантәрла та ситрә—иртрә.
Тумтирлөхе сән севеç
мән каҗченех висрә, висрә,—
касаймасть-ха... Теләнчөс.
Тепәр кунне тин хайхи
пустава сын паллайми
касрә, касрә те пәтерчә,
йәлтах вакласа ситерчә.
Пәр кун иртет, иккә те—
сән севеҗсән еҗ пәтмест,
үссех пырать шикә те—
тек хайне вәл ененмест.
Шутлатъ, шуглатъ хәрәнсе,
пур вәйран вәл тәрәшатъ,
җан-җурәмә пәҗерсе
җамки сине тар тухатъ.
Җәлет, сүтет, тертленет,
хуҗкаланатъ, хирәнет.
Җук, җавах ун еҗ тухмасть:
хакәпа хак майланмасть!

Качча каяс сарә хәр
канәҗ памасть Ивана,
йәрет, вәрҗатъ тем те пәр:
—Җевеҗ мар әс, тамана!
пәсрән ыра тавара...
Атте, атте, ну мөскер
карса тәран җавара?
Ятла аһна әс, хәстер!—
хистет хәрә ашшәне.

Иван хысать ёнсине.
Тумтирлөхе пәснине
хуҫа курать — тулашаты,
чәмәртаты вәл чышкине —
хәнен! тесе хәрататы.

Иртрә виҫә кун. Аран
ҫевә пәтрә темелле.
Тумтир хатәр. Тахәнсан,
пурте кулсах үкмелле!
Ҫән халатан пәрмечи
айяк ҫине пәрәнаты,
аркә веҫән пәр хәрри
ура тупаннех анаты...
Еҫ тухмарә — мән тавас?
Халә ентә мән кураҫ?..
Тухса тарас — майә ҫук:
хуҫи унтах — ярас ҫук!
Пуласчә ун халь укҫи —
тўлетчә вәл хәйәнчен...
Анчах та ҫук!.. Кил хуҫи
чәнсе пычә керўшне.
Мән-ха тейән? Ҫевеҫе
тытрәҫ иккән ив енчен,
кәшкәрашса, хиреҫсе
паркалареҫ ёнсерең.
Вара, темшән, ҫәр каҫма
хупса лартрәҫ мунчана;
кунта, шавчәклә пулма,
ҫәралареҫ аләка.

Ларать Иван мунчара.
Каҫ пулнипе—пӑч тёттём.
Мёнле пулчѐ ку, ара?
Кётмен ҫёртен-ҫке пётём!
Анчах мунчи аша-ха,
тин ҫеҫ хутса кёнёскер.
Ҫавах унга хуйхӑпа
пёччен дарма пит тискер.
Ҫамрӑк ҫёвёҫ вёчёхсе
пёр кётессе вырнаҫать;
темён пуласса кётсе
пуҫне усса шухӑшлать.
Ак сасартӑк вӑл илтет:
ӑна хирёҫ кётесре
темскер хуллен мёкёрет...
Ах, тискер ку тёттёмре!
Иван тӑчѐ тӑнласа,
сывлама та пӑрахса
вӑл итлерѐ лайӑхрах.
Акӑ татах! Ак татах!..
Кӑптӑрт-кӑптӑрт! илтёнет..
ҫёрёк урай чётренет...
Иван, сӑсӑл вёҫнипе,
сикрѐ тӑчѐ сак ҫине...
Кӑптӑртатнӑ сас хуллен
ун патнех ак ҫывхарать.
Иван алӑк патёнчен
тепёр ение шӑвӑнать.
Анчах, хӑвӑрт чакнӑ май,
Кёрет ӱкет чул ҫине...

—Пётрём, пётрём... ай-яй-яй!—
жарса ячѣ саварне.

„Те этем ку, те шуйтган,
ман синех-ске таланать!
Хупрѣс пѣтмех-сав, ташман!“—
тет хаврвса, пашахатъ.
Чим-ха, тачѣ тимѣр-шал,—
таста, патах килчѣ вал.

Хайрѣ Иван, темѣнле.
„Пурпѣр вилѣм ман“ тесе,
хѣрнѣ аллисемпелѣ
пѣр чул катакѣ илсе,
итлет каллех сас енне.
Ак каллех хай нѣрѣх сас
кѣрсе кайрѣ халхине.
„Ах, аста-ши лалчанас?!“
Тепѣр самант. Хай кискер—
так!—тѣкѣнчѣ айакран;
хыпашлатъ вал, сѣмсѣскер,
чѣркуссирен, ураран!..
Сехѣрленнѣ туйампа
печѣ Иван хай чулпа.
Тѣл лектерчѣ. Сак усал
кѣмсѣрт! укрѣ мѣкѣрсе.
Ну, халь ѣнтѣ—урѣх хал!
Тарать Иван итлесе.
Хытган, хаварт укнѣскер,
сас памарѣ нимѣскер.
Иван шаппан хыпашлатъ.

Алла кечё... Ним те мар, —
вилнё пәру сөс выртать.
„Эх, каллех ак типё шар!..
Хуҗа ёнтё хуҗкалать.
Пётрём! петрём! Эх айван!..
Сөвөс пултәм!“ тет Иван.

Йәлт аптараңа сәмрәк пуҗ
сикрө лапка тәррине.
Теттём. Курмасть каҗхи куҗ.
Шутлать мән тумаллине.
Сывләш пүләннө этем—
шухашларө тем те тем...
Тәчө, хирчө маччана—
вәл хуҗкалчө. Вайпала
йәтса уҗрө хәмана...
Тухрө... сикрө—уялла.

3.

Чупса, чупса хай Иван
ситсе кечө пәр яла.
„Хәвмаҗҗө-ши хыҗалтан?“
Пәхкалать вәл каялла.
Тулта ытла сивөрен—
Иван хәваттер шырать,
анчах, вәхәт сөрлерен,
пётём ялө сывәрәть.
Тенеплерен пәр пұртре
хәйә сүтти курчө вәл,
ку сүтти те теттөмре
аран сисөг—чәл-чәл-чәл.

Ҷевёс, Ҷак Ҷутта пырса,
тара-тара кашт шаккаты,
шуртрен пёр карчак пәхса:
— Кам эс?—тесе кашкараты.

„Эпё те-ха... ҶулҶурен...“

Ырә Ҷынсем пулмар-ши?“

Мава хваттер ямар-ши?—
терё Иван ерипен.

— Ҷук Ҷав, яма юрамасть;
старик вилес пек выртаты,—
терё хирёс вата сас.

„Каләр: аста ашанас?“

Петём ял, вёт, Ҷывараты,
ниҶта Ҷута курәнмасть.

ҶулҶурене йышансан,
савап пулө турәран.

Ырә пулар!“ тет Иван.

— Эх куршанак! Менле Ҷын?!.

Шантан пулсан... кёр эппин—
терё карчак тарәхса,

макар-макар ятлаҶса.

Ҷевёс кёчө—ашанаты,
шакар шакар калаҶаты.

Салтанма та ёлкөрменччө,
карчак апа ёс хушаты:

— Ҷамрәк Ҷыннам, итлесемччө,
пирён ашшө пит аптараты.

Кайччө эсө ял вёҶне,
палла юмаҶа патне.

Чи хёрриччи кив суртра
юмәс-карчак пурәнать.
Маншан хуть хаш вәхәтра
килме хапал вәл пулать.
Кала: Мархви ячә, те.
Старикә пит йывәр, те.
Юмәсә кәшт уксахрах.
Хайне йәтма каласан,
йәтсах әс кил, васкарах.
Сан вай пур-ха, пултаран...

Иван тупрә юмәса.
Вәрссан-вәрссан, чылайран,
юмәс, кәмалне усса,
тухрә киләнчен аран.
Урамалла тухрәс сех—
карчак хайне йәттарать.
Иван ана, михә пек,
сурәм синелле хурать.
Вара тәттәм урампа
утрә хаварт утәмпа.
Юмәс карчак, самәрскер,
час пусарчә Ивана;
шәлтах ырса ситнәскер,
вәл шутларә кәшт канма.
Асәрхарә—пәр енге
ларать хулам тунката,
„Кайса канам ун синче“
тесе Иван саканта
пычә, лартрә юмәса.

Ҷавāрāнма та ёлкёрмерё,
карчак ячё кашкарса.
Ырнā йёкёт ним пёлмерё,
калла пāхрё—карчак Ҷук!
Анланма та майё Ҷук.
ТаҶта, тёттём шāтāкра вāl
кёмсёртетрё, шāмпāртатрё.
Иван хāvāрт, хāпāl-хāпāl
хыпашларё—ним тупмарё.
Тин пёлет вāl: каска мар,
Пус пури ку, хāvālскер...
Ҷал пури-мён... Эх, тип шар!
Каллех пётрём! Ну, мёскер?!
ХыҶран сикес-тухас Ҷук.
Хытса кайса тāма Ҷук.
ЮмāҶ пётрё!.. Тармалла!
ВеҶет Иван уялла...

Ыткāнать вāl мāн Ҷулпа,
пāхкалать тек каялла.
„КёҶ хāвалёҶ лашāпа...
ПуҶа аҶта хумалла?“
шухāшлать вāl āшёнче.
Ак курать—хāй хыҶёнчен
пёр лав вёҶтерсе пырать.
ҶуҶ-пуҶ вирелле тарать.
Курать—умра пёр арман,
Ҷил-арманё—кив арман.
Иван, карсак* пек чупса,

* Карсак—хир мулвачи (русак).

чәмать җак җил арманне,
хыпәнвипе васкаса
кёрсе ларать пёрнеңе.
Җуна җитсе чарәнать.
Алак хуллен уҗалать.
„Петрә маншән җута кун!“
терә җевеҗ, мёскён чун.

Кечёҗ шәппән виҗе җын—
виҗе җамламас арҗын;
тәчёҗ җуммән, юнашар,
җутреҗ пёчёкҗе хунар.
—Шап җакәнта, җак тёлте,
тәмпа хытарнә җёрте...
Ил кёреҗе. Чакалар.
Тәпри унта хулам мар,—
терә пыҗак сухалли
(арман хуҗи пулмалла),
пәхкалать хәй тавралла.
Кунта кашни япали
уншән паллә тәмалла...
Чавреҗ, чавреҗ җак җынсем
пёр кётесри шән җёре,
хирчёҗ пешнепе вёсем
алак евёр тимёре,—
уҗреҗ вәртән нұхрепе.
Унтаи туртреҗ те кәларчёҗ
тулли пыҗак михёпе
шәнкар кёмёл. Ана сарчёҗ
җил арманён урайне.

Кунта тёрлѣ укѣа-тенкѣ.
Анчах пуринчен ытла
таѣтан ѡратса ѡтернѣ—
хушпу, шѣлкеме, тухъя...

Ѓаткѣн вѣрѣ-хурахсем
ѡакѣ мула пикенсе
тытѣнаѡѡѣ пайлама,
пайлама та тавлашма.
Ѓакѣнтах пѣр хаярри
ѡупрѣ яѡѣ юлташне,
лешѣ кѣшкѣрѡѣ—шари!
хирѣѡ пачѣ хайхине.
Тухрѣ кѣйрѣ харкашу,
харкашу та ѡалаѡу.
Пирѣн Иван пѣрнерен
шѣппѣн пѣхса ларнѣскер,
ик-виѡ саслан, тѣрлѣрен,
хыттѣн кѣшкѣрѡѣ тискер:
—Сантѣр, Павѣл, ак вѣсем!
—Тытѣр, ѡыхѣр! Вѣрѣсем!..
Пит сасартѣк ѡѣкленсе
тапѣртатнѣ майѣне,
хѣма-пѣрне вѣѡерѣнсе
персе анѡѣ урайне.
Хыттѣн тѣранса янтратрѣ
пыѡѣк, тѣваткал пѣрне,
кѣшт пусса ѡѣѡ лапѡѣтмарѣ
вѣл ѡѣрти хурахсене.
—Тытѣр!!!—кѣшкѣрѡѣ Иван,

пёрне синчен ялт! сиксе,
виçе вәрә—виç сәхан—
тухрәç тарчәç вирхәнсе.
Тарчәç вәсем хәраса,
мәнпур мулне хәварсах.
Иван хәвәрт чупкалать,
кёмёл-пәхар таврашне
пысәк миххе тултарать,
тултарать те—кил енне.

4

Утать Иван васкаса
мән сул тәрәх, хашкаса.
Кайсан, кайсан аякран
сассем илтет—хыçалтан.
Сывсем хыттән калаçни,
лаша ури чаклатни
çывәхарать ял енчен,
тўрех Иван хыçәнчен.
„Кусем хайхи вәрәсем
хәвалаççе-мән мана.
Ну, ентеççе халь вәсем!
Укçу-мулу—çавана!“
тесе Иван, миххине
чавса хуче юр айне.
Курать вәл—сул хәрринчех
ларать лутра, ват юман.
Ахаль сәрте шиклөрех,
çавәнпа та ак Иван
юман сине уләхать.
Хыçран килекен сывсем

җитрәс ват юман телне.
Виҗ сунапа мән вәсем.
Калаҗни йәлт илтәнет.
Пәри калать:—Мән-пичче,
сәм вәрмана җитиех
җирәм җухрам кайиччен,
ак вутәләх, җул җинчех.
Касар җакә юмана.
Виҗ лава вәл кәрес җук;
тирпейлетпәр халь аңа,
йыт-качка та курман чух.
—Касар.. Касар...Чарәнәр!
Пупшан пулсан—пурепәр.
Пит вәрҗсассан, суйәңәр:
вәрман вутти, тейепәр.
Канаһ татнә хыҗҗанах,
виҗә лавҗа хәвәртах
пычәс җак юман патне,
тытрәс пысәк пәчкине.
җивәч пәчкә чашлатса
кышла нуҗлатә юмана,
селәм пуртә шаклатса
касать пәр енчен аңа.
Пәлчә сәвәсә Иван:
ку үркенчәк арҗынсем
җывәрхи Мән-саларан,—
паллә пупән тарҗисем.
Шәппан ларакан Иван
сасә хушрә ерипен:

„Касәр, касәр. Ман юман—
ўкентерё ўлёмрен“.

Шартах сикнё арсынем,
тәчәс юпа пек хытса.

Анланмарёс-ха вёсем,
пәхкалаçсё шап тәрса.

Кулса илчә кәшт Иван,
хушрё хыттан кәшкарсах:

„Касәр, касәр. Ман юман
асантарё-ха хытах!“

Сехри хәпнә арсынем
пәхрёс йывәс тәррине:

Шуйттан! те вёс те вёсем,
сикрёс лавёсем патне.

Кулчә ләхлатсах Иван.

Курәнмасть хәй тёттёмрә.

„Ха-ха-ха-ха!.. Эп шуйттан?!

Чим, ан тарәр. Эп сире
Катартам леш тәнчене!“

Чалт! сикет вәл сёр сине.

Кәшт сёс курчё: хайхисем,
сехёрленнё этемсем,

ик лав сине ларнә та,

пёр лашине хаварсах,

пуртти-пәчкине таксах,
вёстерессё каялла.

„Ку юрать-ха вәхәта,
хам аптәранә яханта“

терё Иван сасәпах;

тытрё лава хавартрах,

хучё укça миххинё,
ларчё хай те ун çине,
илчё алла чăпăркка,
хаваларё лашана.
Лаши—ватă, улайкка,
итлемесг-мён Ивана.
Тул çуталса кайиччен
килне çитесчё тесе,
çапрё, çапрё хистесе
ват лашана хыçёнчен.
Çук, чупмасть вăл, итлемест,
хўринё сес çавăра ь.
Çевес Иван тўсеймаст,
ятлаçать тек, кăшкăрать:
„Эх, чуман ку! Çаванпа
тăрса юлна ман алла...
Мёншён сёлё-утапа
тăрантарна усалла?!.
Мён тесе-ши муллă пуп
тытна путсёр услапа?
Эй, айта ну, чуп-ха, чуп!“
вăрçна Иван тарăхна.
Лакам, сулнак çулпала
тăвайкинчен анна чух
(çапкалашна майпала
вăл туйман та нимён чул.)
ун лашийё, улайкка,
анчё кайрё сырмана;
кив çунийё, лачăркка,
сврпёнтерчё Ивана.

Юр тултарнă ҫырмаран
хӑлармашкӑн ликеҫе,
Ҫевеҫ Иван тем таран
тармакланче термешсе.
Тарӑн, капӑш керт ҫинче
лаши ҫутрӗ куранми,
сикрӗ вӑйӗ пӗтиччен—
шатӑрт! хуҫӑлче турти.
Теттем каҫ ҫав, кун пек чух
лапкӑ ҫын та аптаратех.
Иванӑн та тӗсӗм ҫук,
урса ҫитрӗ вӑл питех.
Супнӑ Иван ҫӑтаймасть:
путса ларнӑ лашана
шӑлтӑр-шалтӑр тӑварать,
таврать те вӑл ӑна—
ҫырмаран та кӑларать.
Лӑчӑр-лӑчӑр ҫунине
ҫапрӗ,—хуче салатса,
хӑмӑтне те кутлахне
хыврӗ—яче бӑвӑтса;
ҫакрӗ укҫа миххине,
хӑй вӑл ларче утланса.
Тул ҫутӑлнӑ самантра
тухрӗ такӑр ҫул ҫине,
кӑнтӑр ҫитнӗ вӑхӑтра
пырса кӗче хӑй ялие.

Пырать Иван урампа
ула лаша ҫийӗкче

лаши асла, саванпа
итлемест ют аллинче.
Чахамскер вал, улайкка,
сапмасассан—тапранмасть,
кашт лексессен чапаркка—
тапасмасар чатаймасть.
Кашни сапна хысанах
икке тапаты каялла,
унтан вара аранах
виссе сикет малалла.
Пысак урам туллиех
халахпала хевешет,
кам тел пулна—теленсех
Иван сине шал йерет.
Ачи-пачи ал супса
шахарать те ахарать,
Иван хысенчен чупса
йекеллет те кашкарать.
Севес Иван именмере,
нимскере те итлемере.
Ситре, кече хай килне,
ута паче лашине.

Хайхи-майхи васкасах,
питерет те хапхана,
пурте керсе ларсанах
шутла пуслать уксана.
Йывар миххине салтса,
унти пур пек пурлаха
хуче урайне сарса.

Сирчѣ Иван хурлӑха...
Мѣн-мѣн сук-ши саканта?
Шутлама та сук ӑна:
ылттӑн-пӑхӑр укҫасем,
шӑнкӑр кӑмӑл хушпусем,
сӑт мерченлӑ тухъясем,
кив талерлӑ маясем...
Шӑлкеми те, тем те пур.
Ака ӗнтӑ пӑх та—кур!
„Ӑстан, хӑсан, мӑн майпа
сӑткан вӑрӑ-хурахсем
пӑхса хунӑ ку мула?!
Кама макӑртман вӑсем?!
Сук, сук, кӑна шутласа
пуҫ тӑнне те савӑрас мар,
сын куҫсулӑе пуйса—
таса чуна сӑртес мар.
Тасалас ку сылӑхран!“—
шухӑшларӑ яш Иван.
Шухӑшларӑ те унтах
вӑл пуҫтарчӑ мӑн пурне,
йывӑр ми ххе хавӑртах
персе ячӑ сакайне.

5

Турӑ Иван тӑрлӑ шут.
Ак пасара вӑл ситет.
Ула утлӑ юланут
урлӑ-пирлӑ сиктерет.
Вӑрам туя тӑрринче

кив сёлёкне саварса,
кёчё халәх хушшине—
арсури пек кашкарса.
Мыскараса сын сине
халәх пәхәть тёлёнсе,
шарт! сапаçсё алсене,
ахәраçсё үпёнсе.

„Ват мучейсем! пиччесем!
Квинемейсем! инкесем!—
Итлёр, лайах тәнласа:
кама вәрә-хурахсем
шар кәтартна саратса,—
пурте итлёр, ыр сынсем:
Кемёл Чёлём-кассинчи
Карак Кавәрле ачи,
Сёвёс Иван тенёскер
(эп хамах вәл, чип-чипер!),
тупна сав хурахсене—
тытса илнә пур мулне...
Кам сүхәтнә шүлкеме,
хушпу, тухъя таврашне—
савна палласа илме
пырар Чёлём-кассине...“

Сёвёс Иван кашкарса
пёрре, иккё савранать,
пётём халәх шап пулса,
әна итлесе тәрәть.
Тепёр хут сак савранса
пасар витёр тухна чух,

халәх кайрә хумханса—
тавсарса та илме сук!
—Тытәр, тытәр ку сынна!
Хай вәл вәрә, хай—хурах!
Туртса иләр лашана:
пуп лаши вәл.. пупаннах!—
илтенеңсә сасәсем.
Иван аса кәриччен
Сала пупән тарсысем
тухрәс халәх хушшинчен.
Чупрәс пычәс, Ивана
туртса илчәс ут синчен,
калаҗма та сук аһа—
лектерәсә пур енчен...
Җавантах, җак ушкәһра,
тухса кайрә тавлашу;
хыт шавлаңсә, таврара—
суйхашу та харкашу.
„Хай вәл—вәрә... Җав йышши!“
кәшкәраңсә пәрисем.
—Сук, вәл—тәрәсләх тәшши!—
таварәңсә теприсем,—
Вәрә пулсан, җакән пек
ыра еңе вәл тумасть;
сын хуйхийә—йүс инкек
вәрә чунне хускатмасть,—
теңсә хәшә-пәрисем.
„Мәншән тата вәл апла
вәрланә пуп лашиче?..“
—Тен вәл тупнә-тәр аһа?

Вал тытна пуль вәррине..
Ан тивөр-ха пеличчен!
Ыйтәр, тәпчөр хайёнчен. —
Төрлө сасә, шав та шав;
ўссе саралчә йәслав.
Пәхкалассә: аста Иван?!
Каласасшан унпала.
Анчах Иван ушкәнран
тухса шунә таҗталла..
Чәхәм лаша, улайкка,
пуп тарсийә утлансан,
кәтсе таман чапәркка—
дортнә, кайнә пит аван.

Каҗ пулсан тин, тәттәмле,
ситрә Иван хай килне.
Җикелерә типелле,
канма выртрә сак сине.
Төрлө шухәш пуснаскер,
куҗ хупма та ёлкөрменччә.
Кәҗ илтет вал—теменскер
кантака кашт кисрентерчә.
Пәхрә, тулта, тәттәмре
ним мёлки те куранмасть.
Ах, анчах та чөрере
шиклөх тухрә—лапланмасть.
Кәҗсех шак-шак! шаккани
илтәнчә халь пәлтәртан.
Сисёнмерә хускални—
тухрә йәпшәнса Иван.

“Кам вал?.. Каç пулсан, çёрле,
кансёрлетёр çўресе?”

Мёншён кантәр çуттилле
калаçмастәр-ши килсе?”

— „Хамәр ял эп—Левенти.

Ерçеймерём кантәрла.

Эх, эс, шуйттан кевенти,

пит хәравçа пулмалла.

Уç-ха, уç часрах! Мёскер,

каймалла-им, килнёскер?!

„Çук, кёртместёп халё тин.

Кил ыран эс, ирпеле.“

—Ах.. кёртместёнех, эппин?”

Ну, хәравçа эс епле!“

Пёлчё Иван сасәран:

ку—Левенти сасси мар.

Асәрхать вәл—çак çахан

килнё кунта пёччен мар.

Мён те пулин пуласран,

хёсёк, тёттём пәлтәрта

хыпашларё хай Иван

йывәр, тимёр япала.

Тупаймарё вәл нимскер.

Ун тупма та май пулмарё,—

пит сасартәк та тискер

кивё аләк шатәртатрё.

Тўнсе кайнә аләкран

кёрсе кайрёç виççён тан,

Паллах, хайхи вәрәсем—

арманти мул хуҗисем!
Тытрёс вёсем Ивана,
пурте кёртрёсё туртса.
—Шап пул!—терёсё ана,
вара́м сёсё катартса.
Пёчёк лампа сугинче
Иван курчё—вара́сен
виёшин те алсенче
вичкён сёсё е кистен.
—Эсё-и вёл, упате,
пёр каç, сил-арманёнчен,
илсе тарна сурсёрте
пирён мула нухрепре?
Ху пёччен-и ун чухне
е юлташ та пулна сав?..
Тавай укça миэхине!
Вёлеретпёр, памасан!—
силлён кашкарчёç саксем—
усал вара́ хурахсем.

Иван тачё хирёсме,
тачё пёлмене пеме:
„Мёнтен шутлатар эсир—
эпё илнё пуль, тесе?
Вара́ ёсне тура сир!..
Эпё астан пёлейсе
пырса керёп сём сёрле
эсир мул хуна теле?“
—Мён тунма эс хатланатан?
Паян ху, вёт, пасарта

пырна сурсах кашкараттан!...

Анчах, шавантан тапта.

Пирён алла савантах
сакланаттанччѣ каштах,—
терѣс хурахсем хѣрсе,
Иван сине тирѣнсе.

—Кала: аста чиксе хутан
пирён тивѣслѣ мула?..

Асту, ан калас эс кутан,
ху айванлашна пула!

Эпир аня хѣнлѣхпе,
пур хѣрушлах-шиклѣхпе
ман сул синчен, ядсенчен
пухна виѣ уйахчен,—

терѣ хыттан пѣр хурахѣ,
тытрѣ Ивана майран.

Начартатрѣ ун янахѣ,
самах хушрѣ вал арав:

“Мулар, миххѣр—аялта,
сѣрте, тѣпсакайѣнче...”

—Кѣр те, илсе тух кунта.

Эпир кѣтѣпѣр унччен..”

Иван, хѣвѣрт сирпѣнсе,

Кѣрсе кайрѣ сакайне.

Кѣчѣ те вал, чул илсе,
ларчѣ пѣр юпа хысне.

—Васкарах эс! Мѣн сѣретѣн!—
кашкарасѣ хурахсем.

„Вай ситмест ман. Ещѣкре вѣт,

тимёр ещѣкре вѣсем“, —
тет Иван, хыт эхлетсе.
— Ун хайён те укѣси пулѣ:
ещѣкпех-ѣке варттан мулѣ!
Кѣрсе тѣрѣслес, тесе,
ик хурахѣ умлән хыѣслән
сиксе анчѣс сакайне;
тѣттѣмре ак, суккәр ҫынлән,
вѣсем пычѣс сас енне.
Килхуҫийѣ ас ҫитерчѣ:
иккѣшне те чулпала,
пуҫран пачѣ те ўкерчѣ,
хай тапратрѣ кашкарма:
„Ах, тархасшән, ан тивсемѣр!
Ан ҫаратәр хамәнне!
Ай, хама хуть хѣрхенсемѣр,
шеллѣр ҫамрақ ҫын пуҫне!“
ҫакән хыҫҫән вәл ахлатрѣ,
майран пәвнә пек, аран
йынашса кашт хәрәлтатрѣ.
Сас памарѣ тек, кайран.
ҫакна илтсен, кашт кѣтсен,
пүрте юлна хураххи те
сикрѣ сакайне ҫұлтен.
Сисеймерѣ, кун ҫамки те—
хап! тәвайрѣ, чул лексен.
Хай Иван ак хәпәл-хапәл
сиксе тухрѣ сыв пуҫпах,
йывәр алака хупса вәл
ҫапса лартрѣ пәтапах.

Тепер кунне, кайтарла,
 пысак ушкан сынпала
 пырса ситрес пуслыхсем—
 вуласрисем, ялтисем.

—Тавай, Иван, илсе пар
 тупса килнӗ пурлахна.
 Кала чанне, ан пытар:
 астан тупран эс ана?
 Кала: вӑррисем аста?
 Камсем вӑсем, хаш ялтан?
 Ху та эсӗ ку ёсре
 пулман-и пӗр тӱпере?—
 терӗс пуслых таврашсем,
 хыттан павартрес вӑсем.
 „Хальччен эпӗ сынӑнне
 шӑрпӑкне те вӑрламан,
 ку саратнӑ мул михне
 тупса килтӗм ансартран.
 Ун сынчен ак тӗлпипе
 калап сире эп кайран,
 халӗ мӗнпур пеккипе
 паллаштарӑп чи малтан.
 Тупса килнӗ япали те,
 пур пек вӑрӑ-хураххи те
 вӑсем пурте ман алра,
 ак сак пысак „арчара!“—
 тет те Иван халаха,
 урайӗнчи алака
 хирсе усать лумпала.

Усрѣ пѣхрѣ сакайне
Упѣнсе те тинкерсе.
„Пурнатари-ха „туссем“,
таппа лекнѣ шѣшисем!“
терѣ те вѣл. шахѣрса
кѣрсе кайрѣ сакайне;
кѣчѣ—тухрѣ пѣскартса
хурахсенѣн ушканне.

Вѣсем виѣш те чѣрех,
хыпашлаѣѣ пуѣсене,
ыйхѣ пуснѣ пек, текех
хупкалаѣѣ куѣсене.
Сас памасть-ха пѣр ѣынни те.
Кѣѣ ак халѣх хушшине—
тулли пурлѣхѣн миххи те
кѣрѣст! ўкрѣ урайне.
„Акѣ курѣр, сарса тѣкар:
кунта пур-ха курмалли!
Чѣнкѣр-чѣнкѣр кѣмѣл-пѣхѣр,
хѣр, хѣрарѣм япали,—
терѣ йѣкѣт халѣха.
—Ак мѣн чухлѣ нурлѣха
кашкѣр йѣшѣ тѣпѣлтарнѣ—
терѣѣ тѣлѣннѣ ѣынсем.
—Ху эс мѣн майпа пултарнѣ—
тесе ыйтрѣѣ теприсем.
Паттѣрланнѣ яш Иван
халѣ нимскер те пытармарѣ:
ѣѣвве кайсан, пѣр ялтан

тарса килнине каларё.
„...Ҙаван чух Ҙав, хыҘалтан
хуса Ҙитсе тытасран,
эп пытантәм армана.
Ак Ҙаксем, виҘ тамана,
пычёҘ кёчёҘ Ҙаванта.
Мулё пулна-мён унта...“
тесе хучё, пёр вәрра кәшт
пысак сәмсинчен туртса.
Вал култарчё акәш-макәш,
ёҘ Ҙинчен йәлт каласа.
Пётём халәх кәмәлларё,
ырәларё Ивана,—
ырәларё те мухтарё,
тав та турё халь а́на.
—Пур пек тупна укҘаран
чёрёк пайё—Ивана;
ытти пултәр халәхра,
тупёҘ хуҘисем а́на,—
терё халәх пёр шутпа.
ВиҘё вәра-хураха
илсе кайрёҘ хуралпа,
айәпсемшён суд тума.
ҘёвёҘ Иван, сар Иван
пурәнать халь пит аван:
Ҙёнё шурә пұрт лартать,
капәр, янкәс тумланать,
Ҙёв машинё туянать,
а́ста ҘёвёҘ вал пулать.

Т У П М А Л Л И

	Стр.
Хыткуарсем	3
Ылтӑн пашалу	9
Тӑрнаккайпа тӑрнасем	21
Фӑвӑс Иван	42

Т У Р Л Е Т Н И

Стр.	Йӑрке:	Пичетленӗ:	Вуламалла:
12	2 аялтан	урш вӑшле	шур вӑшле
35	12 „	туп-тӑр	тӑп-тӑрем
—	13 „	тӑпичене	тӑпичен
54	14 сӑлтен	сикес-тухас сук.	сикес,—тухас сук.

С. Элкер—Ю.махсем.

Редактор А. Эсхель.

НТ 00405.

Объем 2,5 п/л.

Подписано к печати 8—I—1947 г.

Зак. № 597.

Тираж 5000 экз.

Отпечатано в Цивильской типогр. Управл. Полиграфром.
при Совете Министров Чувашской АССР

Цена 3 руб.
Хакĕ 3 тен.

С. ЭЛГЕР
СКАЗКИ

На чувашском языке

ЧУВАШГОСИЗДАТ
Чебоксары * 1947